

# Галаган

Іван Франко

“Мамо! мамо! — кличе Йван,  
Хлопчик, може, шести літ. —  
Подивіться, подивіть,  
Маю дзіньо, галаган!”

“Де ж ти, синку, теє взяв?  
Чом ти, синку, так дрижиш?  
Боже, босий десь бував,  
Босий по снігу біжиш!”

“То мені паничик дав...  
Я з ним бігав по снігах:  
Я босоніж, а він мав  
Черевички на ногах.

“Як мя зловиш, дзіньо дам!” —  
Так він мовив та й побіг.  
Я... дігнав його... ма... мам...”  
“Синку, синку, що тобі?”

Зсинів, наче боз, Іван,  
Зціпив зуби, одубів,  
З ручки випав галаган —  
Впав на землю і зомлів.

А за тиждень в неділю,  
Плаче мати — пропало!  
Пройшла коса по зіллю,  
Бідне зілля зів'яло.

В труні тихо спить Іван,  
Не бажає більше нич:  
В ручці має галаган —  
Той, що дав йому панич.

---

## Примітки:

1. Галаган - Мідяня монета, що стоїть 4 кр[ейцери] вал[юти] австр[ійської].